

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 36. Juliani Superstitiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

collapsuram brevi tempore Religionem, si Sæculum IV. A. C. 362.
 deessent, qui populos instruerent, & Sa-
 cramenta administrarent; publice au-
 tem, hanc eos ejiciendi causam esse di-
 cebat, quod populos ad seditionem ex-
 citarent. Ita Cyzico Eleusium, & comi-
 tes ejus ejecit, quamvis nulla videretur
 seditionis umbra; ita Titum Bostra, ut di-
 ximus, expulit. Sup. §. 20.

§. XXXVI.

Juliani Superstitiones.

Julianus Antiochiæ hærebat, ubi hie-
 mem, nempe reliquum tempus an. 362. 12. Greg. Naz. or. 4. p. 113.
 & initium anni 363. transegit. Bellum in
 Perfas adornabat, quod jam diu meditaba-

tur, volens jacturas, quas ex illa parte Ro-
 manum Imperium ab annis sexaginta, id
 est, a Diocletiani Regno fecerat, repara-
 re; ingenium turbulentum hominem qui-
 escere non sinebat, victoriæ, quas in Gallia
 juvenis reportaverat, animum inflabant,
 & prioribus titulis Persarum Domitoris
 nomen adjicere cogitabat. Quibus longi-
 or rerum experientia erat, præsertim Chri-
 stiani dicebant, tantæ rei consilium præ-
 cipitari, necdum maturam videri in Per-
 sas expeditionem, antequam omnia domi
 essent pacata, Julianum, si nimis fortunæ
 suæ confideret, omnia simul perdendi pe-
 riculum subiturum. Talia loquebantur
 ex composito coram illis, qui Imperatori

Hist. Eccles. Tom. IV.

H re-

Sæculum IV. referre possent; sed ipse incepto nihilo
A. C. 362. segnius insistebat, gloriæ sibi ducens, sper-
 nere consilium hominum, quorum timidi-
 tatem, & suæ prosperitatis invidiam sibi
 putabat esse exploratam. Inter alios ad ex-
 peditionem apparatus ingens conspicieba-
 tur sacrificiorum numerus, nunquam non
 sanguine victimarum manabant altaria,
 centum sæpius boves uno sacrificio im-

Liban. pa- molabat, minorum victimarum numerus
neg. p. 246. iniri non poterat. Terra, marique raras
 aves conqueri jubebat, quas deinde pro-
 priis discerpebat manibus; conviviis Sa-
 crificia sequentibus milites vino, carni-
 busque se ingurgitabant, ita ut sæpe in-
 gredi non valentes ex templis per plateas
 in domos suas aliorum humeris deferri
 deberent, plerumque Galli, quibus Julia-
 nus impensius favebat. Pecuniæ in has
 cæremonias profusio, ipsorum Gentilium
 iudicio, omnem modum excedebat.

Aruspibus artem suam exercendi ple-
 nam libertatem dederat Julianus, quam
 adhibere sub Constantio capitale erat, ora-
 culorum nullum fuit, quod non consule-

Liban. de vita sua. P. ret, in animalium exta inspiciebatur, can-
II. p. 41. tus, & volatus avium observabatur, omnes
Mamertin. futura prænoscenti artes ambitiose im-
Grat. n. 23. pendebantur. Fons erat Castalis in op-
Sozom. V. pido Daphne prope Antiochiam, qui, cum
c. 19. haberet idem nomen, ejusdem quoque
Greg. Naz. or. 4. p. 127. virtutis esse, ac fons Delphicus, fereba-
 tur.

tur. Traditionem etiam narrabant, ibi Sæculum IV. A. C. 362.
 Hadriano Imperatori fuisse prædictum, quod esset regnaturus, ne vero cuiquam alteri oraculum eandem fortem posthac præfagiret, fontem ipsius jussu magna saxorum mole fuisse obstructum; Julianus aperiri, & a celebri illius loci oraculo responsum peti veluit.

Templum Daphnes Luco sacro octoginta in circuitu stadiorum, quæ ultra tres & mediam leucas conficiunt, incinctum stabat; ipsum Lucum cupressus, laurique, & aliæ arbores efformabant, quarum rami conferti ardentis solis radios excludebant. Terra frequentibus, & limpidissimis aquis rigabatur, omnis generis floribus pro diversitate temporis ornata. Aer suaviter frigidus, & odoratus hauriebatur. Tradebant Græci, eundem esse locum, quo Nympha Daphne ex Arcadia Apollinem insectantem se fugiens, in laurum fuisset mutata; hinc charissimum Deo esse nemus, quod Divina præsentia sæpe bearet. Apollini ab accolis singularis honor habebatur, cui, & sorori ejus Dianæ sacrum templum erat. Jure Asyli gaudebat. Antiocheni cives, vicinique populi singulis annis illuc ad festi solemnitatem conveniebant. Ipsum quidem oppidum modicum erat, & hominibus virtutem amantibus infrequens. Loci situs ad mollitiem invitabat, & de amore Apollinis

Sæculum IV. linis fabula, cui templi superstitio innite-
A. C. 362. batur, ad excitandas juvenum cupidita-
 tes erat aptissima; lascivientis Dei exem-
 plum pudicos esse non sinebat, nec pati,
 ut alii essent; si quis in oppido Daphne
 habitabat, nullius irretitus amoribus, stu-
 pidus ille, & sensu carere credebatur, cu-
 jus occursum tanquam hominis impii, &
 pessimi ominis omnes fugiebant.

§. XXXVII.

Translatio S. Babylæ.

Sup. XIII. **G**allus Cæsar, Juliani frater, ut locum
S. 4. tantopere profanatum emundaret,
 ex urbe Antiochia S. Babylæ Reliquias il-
 luc inferri ante annos undecim jusserat,
 & exinde oraculum obmutuerat; Gen-
 tiles silentii causam Sacrificiorum, &
 cultus Apollinis cessationi adscribebant,
 at quamvis Julianus nec Sacrificiis, nec
 libationibus parceret, nullum amplius re-
 sponsum potuit elici, nisi quod oraculum
 silentii sui rationem reddiderit, locum os-
 sibus mortuorum esse repletum. Intel-
 lexit effati sensum Julianus, & quamvis
 plura alia mortuorum corpora Daphne es-
 sent sepulta, solius Martyris Babylæ cor-
Ruf. 1. c. 35. pore Deum suum offendi cognovit, jussit-
 que, ut Galilæi loculum auferrent. Chri-
Theod. III. stianorum omnis ætas, & sexus conven-
6. 10. runt, & sandapilam pretiosam, currui im-
 positam, transtulerunt Antiochiam, a qua
 Daphne